

урахуванням процесів становлення, розвитку та реалізації екологічних турів. Нині екологічний туризм розглядається як новий перспективний вид рекреації, пріоритетний напрям у державній екологічній політиці, інструмент економічного розвитку та екологічної безпеки країн та регіонів.

На розвиток екологічного туризму та всієї туристичної сфери істотно впливають швидкий темп розвитку НТП, інформаційних систем та глобальних комунікацій, підвищення рівня життя населення, які потребують не лише якісних та безпечних умов праці, а й безпечних умов відпочинку, що і забезпечує екологічний туризм.

На підставі більшості визначень можна сформулювати основні ознаки екотуризму: 1) стимулювання й задоволення бажання спілкуватися із природою, зокрема здійснення екологічної освіти і виховання; 2) запобігання негативного впливу на природу й культуру, а також сприяння охороні природи й природних ресурсів; 3) створення умов для одержання більшої частини доходів від туристичної діяльності місцевими жителями, що створює для них економічні стимули для охорони природи.

Розвиток екологічного туризму в Україні підтримується спеціальними програмами Міжнародного фонду «Відродження», фонду «Євразія» тощо. Екологічний туризм в Україні має перспективу стати провідним чинником стабільного і динамічного збільшення надходжень до бюджету та сприяти розвитку інших галузей економіки, тому необхідно здійснювати законодавчо-нормативне регулювання основ його функціонування та створення пільгових умов діяльності для тих підприємств, установ, організацій, які займаються екотуризмом.

Основними регіонами, що історично формують попит на екологічний туризм, є країни з високим рівнем життя населення — Північна Америка та Західна Європа. А пропозицію у сфері екологічного туризму формують країни, які характеризуються низьким рівнем технологічного розвитку, що сприяло збереженню навколишнього природного середовища. До таких відносяться країни Африки, Азії, Австралії та Південної Америки. На сьогодні спостерігається тенденція до збереження сформованого розподілу попиту та пропозиції. За прогнозами науковців, така тенденція збережеться і в осяжному майбутньому.

Погіршення глобальної екологічної ситуації привертає дедалі більше уваги до необхідності охорони навколишнього природного середовища, що своєю чергою збільшує попит на екологічний туризм та включення його положень до стратегічних програм розвитку як окремих регіонів, так і цілих країн. В Україні, яка володіє значними обсягами природних територій, слід розробити відповідну нормативно-правову базу, яка зможе забезпечити розвиток вітчизняного екологічного туризму.

Сучасна концепція екотуризму підкреслює обов'язковість збереження природного і культурного спадку, біотичної різноманітності і покращення екологічного, соціально-го і економічного стану регіонів, які відвідують еко туристи. Екологічний туризм повинен стати взірцем для переорганізації, екологізації всієї індустрії туризму. Сталий еколого-зрівноважений туризм повинен стати не лише філософією, але й провідною управлінською стратегією розвитку туризму регіону.

Література:

1. Ступень Н. Світовий досвід розвитку екологічного туризму на рекреаційних територіях // Збалансоване природокористування № 3/2016. – с. 94-99
2. Ржепецька Н.М. Екологічний туризм як засіб збереження навколишнього середовища // Географія та туризм. - № 4. – 2017. – с. 118-127
3. Проць Б.Г., Іваненко І.Б., Ямелинець Т.С., Станчу Е. Експрес-оцінка стану територій природно-заповідного фонду України та визначення пріоритетів щодо управління ними. – Львів: Гриф Фонд, 2010. – 92 с.

Терещук Т.Ю., Миргородська О.І.

«Міжнародна економіка», 2 курс

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

ОСОБЛИВОСТІ ФІСКАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ

Фіскальна політика є важливою для всіх країн, тому що вона значно впливає на економіку. Являючи собою, систему дій уряду, що регулює витрати і доходи держави, спрямована на зниження рівня безробіття, прискорення економічного розвитку, боротьбу з інфляцією і покращення міжнародного співробітництва [1, с.1]. Вона забезпечує організацію діяльності, яка ґрунтується на завчасному плануванні та виконанні заснованих у плані показників. За допомогою неї, громадяни та уряд, оцінюють стійкість існуючої політики, вирішують актуальність та розмір політичних реформ, необхідних для забезпечення стабільності фіскальної політики. Яка по перше, повинна, забезпечувати помірне і стійке боргове навантаження на економіку; по друге, дозволяти борговому навантаженню змінюватися разом з діловим циклом: бути вище тренду в погані часи і нижче – в хороші. Її основним призначенням, є використання фінансових ресурсів держави, методи фінансування та головні джерела поповнення бюджету [2, с.177-192].

Вивчаючи нові концепції світових економічних угод, в умовах загальних дисбалансів, головним показником має бути стратегія наближення до сталого розвитку, що допоможе не лише відшкодувати втрати, але й створити новітню конкурентоспроможну ринкову економіку. Основним способом для регулювання економічного розвитку та підвищення рівня життя, уряд повинен використовувати відповідну фіскальну політику. В результаті фіскальна політика відіграє велику роль в політиці сталого розвитку, впливаючи на її ефективність, результати та часові межі. Сталий розвиток - це розвиток, який відповідає потребам сучасності, не посягаючи на здатність майбутніх поколінь задовольнити свої власні потреби. Він показує сильну залежність економічних, екологічних та багатьох інших проблем людства, зазначаючи, що вони можуть бути вирішені, лише при поєднанні всіх зусиль в одне ціле, що є головною підставою основ міжнародної співпраці всіх країн. Цілі та завдання є універсальними, тобто вони застосовуються для будь-яких країн світу, а не лише для бідних країн. Досягнення цілей вимагає дій на всіх рівнях - уряди, підприємства, громадяни. Запровадження стратегії сталого розвитку включає в себе поєднання економічної ефективності, соціальної стабільності та екологічної безпеки, і досягається лише тоді, коли існує баланс або компроміс між цими трьома аспектами.

Чесний та дієвий розподіл державних фінансів в умовах здійснення сталого розвитку набуває великої актуальності. Він дієвий навіть при умові прогресивного розвитку, підвищення рівня добробуту. Зазначимо, що теорія сталого розвитку базується на трьох взаємопов'язаних компонентах - екологічному, соціальному та економічному (Рис. 1).

Рис. 1. Складові сталого розвитку

Основною складовою в ідеї сталого розвитку є економічна, тому що від економіки, державних фінансів, застосування інструментів фінансової політики залежить соціальний розвиток та екологічна ситуація країни. Галузь фінансової політики в країні має будуватися на доктрині соціального процвітання та екологічної стабілізації, а принципи та цілі економічного та соціального розвитку повинні бути основою структури ефективної фінансової політики [3,с.53].

Концепцію сталого розвитку, доцільно розуміти не лише в контексті зміни стосунків людини і природи задля розширення можливостей економічного зростання, а як скоординовану глобальну стратегію виживання людства, орієнтовану на збереження і відновлення природних спільнот [4,с.158]. Сталий розвиток це багаторівневе поняття. Його індивідуальний рівень виходить з того, що будь-які зміни довкілля спричинені діяльністю окремої людини. Потрібні радикальні зміни індивідуальної свідомості кожної людини щодо можливих наслідків своєї особистої діяльності. Будь-яка глобальна проблема людства обов'язково має і свій «індивідуальний вимір».

Можемо підвести підсумки, що найважливішою складовою у концепції сталого розвитку є економічна. Тому що, саме від економіки, залучення інструментів фінансової політики залежить ефективність сталого розвитку та стан навколишнього середовища країни. Фінансова сфера в країні має базуватися на умовах соціального процвітання; екологічної стабілізації; контролюванні зовнішнього та внутрішнього боргу, витрат держави. Без цього неможлива ефективна фінансова політика сталого розвитку. Якщо взяти за приклад нашу країну, то проведені в ній реформи вимагають покращення економічної ситуації та відносин суспільства з урядом. Люди повинні довіряти керівництву держави [5,с.146]. Тому стає надзвичайно актуальною гнучкість державної фінансової політики сталого розвитку, щодо зовнішніх чинників та готовність влади трансформувати та підлаштовувати її з огляду на всі події та процеси, що існують в країні.

Отже, сьогодні в Україні потрібно проводити скорочення дефіциту сектору державних фінансів та зменшити зростання державного боргу. Вирішення потребують питання щодо створення сприятливої міжнародної діяльності, розвитку фондового ринку та ринку фінансових послуг, проведення фінансової політики сталого розвитку та зниження темпів зростання державного боргу

Література:

- 1.Бредіхін В. М. Фінансова політика сталого розвитку / В. М. Бредіхін. – Київ: Київський інститут банківської справи, 2017. - С. 1.
2. Унінець-Ходаківська В. П. Сучасна фінансова політика на фінансових ринках / В. П. Унінець-Ходаківська. – Київ: Збірник наукових праць Національного університету державної податкової служби України, 2013. - С. 177-179
3. Сучасна парадигма фінансової політики України в умовах формування суспільства сталого розвитку / Л. П. Крисоватий, М. П. Амбрик, Є. П. Бадида та ін. – Тернопіль, 2015. - С. 53
4. Financial Report of the United States Government, The Sustainability of Fiscal Policy [Електронний ресурс]. Stevent T.Munuchin –2018. – Режим доступу : [https://www.fiscal.treasury.gov/fsreports/rpt/finrep/fr/17frusg/02142018 FR\(Final\).pdf](https://www.fiscal.treasury.gov/fsreports/rpt/finrep/fr/17frusg/02142018 FR(Final).pdf).
5. Ракул О. Щодо трансформації фінансової політики України відповідно до вимог сьогодення [Електронний ресурс] / Оксана Ракул. – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <http://pgr-journal.kiev.ua/archive/2017/1/28.pdf>.

Тімар І.О.,

канд. соціол. н., науковий співробітник
відділу моніторингових досліджень соціально-економічних трансформацій
ДУ «Інститут економіки та прогнозування НАН України»